

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ζ. ΝΕΤΣΙΟΥ

Τὸ ἐνδέκατον ἀρχεται μὲν τῆς Ἀσίας, τοῦ Τανάϊδος ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν ἅνωθεν ἀρχομένου θερινεῦ τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀσίας. Περιέχεται τὸ βιβλίον καὶ τὰ παρακείμενα ἔθνη ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ μεσημβρίαν, ὡς καὶ Ἀσία ἐσί. Εἶτα δὲ τῆδε ἔθνη βάροντα τὰ τῷ βιβλίῳ ἐγκείμενα, ὅσα παρουσεῖ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐν τοῖς Ἀμαζόνες τε καὶ Μασσαγέται, Σκύθαι καὶ Ἀλβανοί καὶ Ιβηροί, Βακτριανοί, Κάσπιοι, Μῆδοι, Πέρσαι, Ἀρμενίαι δύνα, ἕως τῆς Μασοποταμίας. Εἶχε δὲ καὶ Τρωγλοδύτας καὶ Ήγιόχους, οὗτα λεγόμενα ἔθνη, καὶ Σκηπτούχους, Σοάνας, Ἀσσυρίους, Πολυφάγους, Ναβιανοὺς, Σιρακοὺς, Ταπύρους. Ἐπεινήσθη δέ [καὶ] Ιάσονος καὶ Μηδείας, καὶ ὅν, ἐκτισαν πόλεων· ἔτι δὲ Ξέρξου, καὶ Μιθριδάτου, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Τῇ δὲ Εὐρώπῃ συνεχής ἐστιν ἡ Ἀσία, κατὰ τὸν Τάναιν συν- 490.
ἀπτουσα αὐτῇ περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὄροις τοῦ σαφοῦς χάριν. Όπερ οὖν Ἐρατοσθένης ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐποίησε, τοῦτον ἡμῖν ἐπὶ τῆς Ἀσίας ποιητέον.

§. 2.

Ο γάρ Ταῦρος μέσην πιὼς διέζωκε ταύτην τὴν ἡπειρον, ἀπὸ

490. τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένος· τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων ποὸς βορρᾶν, τὸ δὲ, μεσημβρινόν. Καλοῦσι δὲ αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, τὸ μὲν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δὲ ἔκτος. Εἴρηται δὲ ταῦτα ἡμῖν καὶ πρότερον· ἀλλ' εἰρήσθω καὶ νῦν, ὑπομνήσεως χάριν.

§. 3.

Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὅρος πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σαδίων, μῆκος δ' ὅσου καὶ τὸ τῆς Ἀσίας, τεττάρων που μυριάδων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ροδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδίας καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς.

§. 4.

Διήρηται δὲ εἰς μέρη πολλὰ καὶ ὄντα, περιγραφαῖς καὶ μεῖζοσι καὶ ἐλάττοσιν ἀφωρισμένα. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ τοσούτῳ πλάτει τοῦ ὅρους ἀπολαμβάνεται τινα ἔθνη, τὰ μὲν ἀσημότερα, τὰ δὲ καὶ παντελῶς γνώριμα (καθάπερ ἡ Παρθυαία, καὶ Μηδία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κιλικες, καὶ Πισίδαι), τὰ μὲν πλεονάζοντα τοῖς προσβόρροις μέρεσιν ἐνταῦθα ταχτέον· τὰ δὲ ἐν τοῖς νοτίοις, εἰς τὰ νότια. Καὶ τὰ ἐν μέσῳ δὲ τῶν ὁρῶν κείμενα, διὰ τὰς τῶν ἀέρων ὄμοιότητας πρὸς βορρᾶν πως θετέονται ψυχροὶ γάρ εἰσιν, οἱ δὲ νότιοι, θερμοί. Καὶ τῶν ποταμῶν δὲ αἱ ρύσεις ἐνθένδε οὖσαι πᾶσαι σχεδόν τι εἰς τάνακτία, αἱ μὲν εἰς τὰ βόρεια, αἱ δὲ εἰς τὰ νότια μέρη, τά γε πρῶτα (καὶ οὐδερόν τινες ἐπιτρέφωσι πρὸς ἀνατολάς, ἡ οὖσεις), ἔχουσι τι εὐφυὲς πρὸς τὸ τοῖς ὄρεσιν ὅριοις χρῆσθαι κατὰ τὴν εἰς δύο μέρη διαιρεσιν τῆς Ἀσίας· καθάπερ καὶ ἡ θαλατταὶ ἡ ἐντὸς σηλῶν, ἐπ' εὐθείας πως οὖσαι ἡ πλείση τοῖς ὄρεσι τούτοις, ἐπιτηδεία γεγένηται πρὸς τὸ δύο ποιεῖν ἡπείρους, τὴν τε Εὐρώπην, καὶ τὴν Λιβύην, ὄριον ἀμφοῖν οὖσαι ἀξιόλογον.

§. 5:

Τοῖς δὲ μεταβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ασίαν ἐν 491.
 τῇ γεωγραφίᾳ, τὰ πρὸς βορρᾶν ἔισι πρῶτα τῆς εἰς δύο διαιρέ-
 σεως· ὡς εἰς ἀπὸ τούτων ἀρκτέον. Αὐτῶν δὲ τούτων πρῶτά ἔισι
 τὰ περὶ τὸν Τανάϊν, ὅνπερ τῆς Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὄριον
 ὑπερέμεθα. Εἶτα δὲ ταῦτα τρόπου τινὰ χερρούμησιζοντα. Περι-
 ἔχεται γάρ εἰς μὲν τῆς ἑσπέρας τῷ ποταμῷ τῷ Ταναϊδὶ καὶ τῇ
 Μαιώτιδὶ μέχρι τοῦ Βοσπόρου, καὶ τῆς τοῦ Εὔξείνου παρα-
 λίας, τῆς τελευτώσῃς εἰς τὴν Κολχίδα· ἐκ δὲ τῶν ἀρκτών τῷ
 Ωκεανῷ, μέχρι τοῦ σόματος τῆς Κασπίας θαλάσσης· ἐωθεν
 δὲ αὐτῇ ταύτῃ τῇ θαλάσσῃ μέχρι τῶν μεδορίων τῆς τε Αλβα-
 νίας καὶ τῆς Αρμενίας, καθ' ἂν ὁ Κύρος καὶ ὁ Αράξης ἐκβολ-
 λουσι ποταμοὶ, ρέοντες, ὃ μὲν διὰ τῆς Αρμενίας, Κύρος δὲ διὰ
 τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Αλβανίας· ἐκ νότου δὲ τῇ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς
 τοῦ Κύρου μέχρι τῆς Κολχίδος ὅσου τρισχιλίων οὗσῃ σαδίων
 ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ θαλασσαν, δι' Αλβανῶν καὶ Ἰβήρων, ὡς εἰ-
 σθμοῦ λόγου ἔχειν· Οἱ δὲ ἐπὶ τοσοῦτον συναγαγόντες τὸν
 ισθμὸν, ἐφ' ὅσου Κλείταρχος, ἐπίνλυτον φῆσας ἐξ ἐκάτερου
 τοῦ πελάγους, οὐδὲ ἀν λόγου ἀξιοῦτο. Ποσειδώνιος δὲ χιλίων
 πεντακοσίων εἴρηκε τὸν ισθμὸν, ὅσου καὶ τὸν ἀπὸ Πηλουσίου
 ισθμὸν ἐς τὴν Ερυθράν· «Δοκῶ δὲ (φησί) μὴ πολὺ διαφέρειν
 » μηδὲ τὸν ἀπὸ τῆς Μαιώτιδος εἰς τὸν Ωκεανόν».

§. 6.

Οὐκ οἶδα δὲ, πῶς δὲν τις περὶ τῶν ἀδηλῶν αὐτῷ πιεύσειε,
 μηδὲν εἰκὸς ἔχοντες εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, ὅταν περὶ τῶν φανερῶν
 οὕτω παραλόγως λέγῃ· καὶ ταῦτα φίλος Πομπηίῳ γεγονὼς, τῷ
 σρατεύσαντι ἐπὶ τοὺς Ἰβηρας, καὶ τοὺς Αλβανοὺς, μέχρι τῆς 492.
 ἐφ' ἐκάτερα θαλάσσης, τῆς τε Κασπίας καὶ τῆς Κολχίδης.

3ος ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

492. Φασὶ γοῦν ἐν Ῥόδῳ γενόμενον τὸν Πομπῆιον, ἥνικα ἐπὶ τὸν λιγυρικὸν πόλεμον ἐξῆλθεν (αὐτὸς δὲ ἔμελλε καὶ ἐπὶ Μιδριδάτην ὄρμήσειν, καὶ τὰ μέχρι τῆς Κασπίας ἔθνη), παρατυχεῖν διαλεγομένῳ τῷ Ποσειδωνίῳ· ἀπιώνται δὲ ἐρέσσου, εἴτι προστάττει· τὸν δὲ εἰπεῖν,

Αἰὲν ἀρτεύεται, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Προσῆνει δὲ τούτοις, ὅτι καὶ τὴν ἴσοριαν συέγραψε τὴν περὶ αὐτὸν. Διὸ δὴ ταῦτα ἔχρην φροντίσαι τὰληθοῦς πλέον τι.

§. 7.

Δεύτερον δὲ ὃν εἴη μέρος, τὸ ὑπὲρ τῆς Ὑρακνίας θαλάττης, ἣν Κασπίον καλοῦμεν, μέχρι τῶν κατ' Ἰνδοὺς Σκυθῶν. Τρίτον δὲ μέρος τὸ συνεχὲς τῷ λεχθέντι ισθμῷ, καὶ *ἀεὶ* τὰ ἐξῆς τούτῳ, καὶ ταῖς Κασπίαις πύλαις, τῶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Εύρωπης ἐγγυτάτω. Ταῦτα δὲ ἐνὶ Μηδίᾳ καὶ Ἀρμενίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, καὶ τὰ μεταξύ. Τέταρτον δὲ ἡ ἐντὸς Ἄλυος γῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τῷ Ταύρῳ, καὶ ἔκτος, δσα εἰς τὴν χερόνησου ἐκπίπτει, ἣν ποιεῖ ὁ διείργων ισθμὸς τῆς τε Ποντικὴν καὶ τὴν Κιλικίην θαλατταν. Τῶν δὲ ἄλλων, τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, τὸν τε Ἰνδικὸν τίθεμεν καὶ τὸν Ἀριανὸν, μέχρι τῶν ἔθνῶν τῶν καθηκόντων πρὸς τε τὴν κατὰ Πέρσας θαλατταν καὶ τὸν Ἀράδιον κόλπου, καὶ τὸν Νεῖλον, καὶ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸ Ἰσσικόν.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

Οὗτοι δὲ διακειμένων, τὸ πρῶτον μέρος οἰκοῦσιν, ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν καὶ τὸν Ὀκεανὸν, Σκυθῶν τινες Νομάδες, καὶ Ἀμάζοικοι· ἐνδοτέρω δὲ τούτων Σαρμάται, καὶ οὗτοι

Σκύδαι, Άορσοι καὶ Σερακοί, μέχρι τῶν Καυκασίων ὅρῶν ἐπὶ 492. μεσημβρίου τείνοντες, οἱ μὲν, Νομάδες, οἱ δὲ, Σκηνῆται καὶ Γεωργοί· περὶ δὲ τὴν λίμνην Μαιῶται πρὸς δὲ τὴν θαλάσσην τοῦ Βοσπόρου, τῇ κατὰ τὴν Ασίαν, ἐσὶ καὶ ἡ Σινδική μετὰ δὲ ταύτην Ἀχαιοί καὶ Ζυγοί καὶ Ήνίοχοι, Κερκέται τε καὶ Μακροπώγωνες. Τιέροκεινται δὲ τούτων καὶ τὰ τῶν Φθειροφάγων σενά μετὰ δὲ τοὺς Ήνιόχους ἡ Κολχίς, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι κειμένη καὶ τοῖς Μοσχικοῖς. Ἐπεὶ δὲ ὅριον ὑπόκειται τῆς Εύρωπης καὶ τῆς Ασίας ὁ Ταύας ποταμὸς, ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι τὰ καθ' ἔκατα ὑπογράψομεν.

§. 2.

Φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν, οὐ μὴν ὡς ἀν κατὰ διάμετρον ἀντίρρους τῷ Νεῖλῷ, καθάπερ νομίζουσιν οἱ πολλοί, ἀλλὰ ἐωθινώτερος ἐκείνου, παραπλησίως ἐκείνῳ τὰς 493. ἀρχὰς ἀδηλους ἔχων. Ἀλλὰ τοῦ μὲν πολὺ τὸ φανερὸν, χώραν διεξιόντος πᾶσαν εὐεπίμικτον, καὶ μακροὺς ἀνάπλους ἔχοντος. Τοῦ δὲ Ταύαίδος τὰς μὲν ἐκβολὰς ξέμεν (δύο δὲ εἰσὶν εἰς τὰς ἀρκτικώτατα μέρη τῆς Μαιῶτιδος, ἐξηκοντα τσαδίους ἀλλογλων δίεχουσαι)· τοῦ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐκβολῶν ὀλίγου τὸ γυνώριμον ἐσὶ, διὰ τὰς ψύχην καὶ τὰς ἀπορίας τῆς χώρας, ἃς οἱ μὲν αὐτόχθονες δύνανται φέρειν, σαρξὶ καὶ γαλακτὶ τρεφόμενοι νομαδικῶς, οἱ δὲ ἀλλοεθνεῖς οὐχ ὑπομένουσιν. Ἀλλως τε οἱ Νομάδες, δυσεπίμικτοι τοῖς ἀλλοῖς ὄντες, καὶ πλήθει καὶ βίᾳ διαφέροντες, ἀποκεκλείασιν, εἰ καὶ τι πορεύσιμον τῆς χώρας ἐσὶν, ἡ εἴ τινας τετύχηκεν ἀνάπλους ἔχων ὁ ποταμός. Ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας ταύτης, οἱ μὲν ὑπέλαθον τὰς πηγὰς ἔχειν αὐτὸν ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι, πολὺν δὲ ἐνεχθέντα ἐπὶ τὰς ἀρκτους, εἴτα ἀναστρέψαντα ἐκβαλλειν ἐς τὴν Μαιῶτιν· τούτοις δὲ ὅμοδοζεῖ καὶ Θεοφάνης ὁ Μιτυληνίας. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἄνω φασὶ μερῶν τοῦ

3ο⁴ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

493. Ήσρου φέρεσθαι· σημεῖον δὲ φέρουσιν οὐδὲν τῆς πόρρων
οὗτω ρύσεως, καὶ ἀπ' ἄλλων κλιμάτων, ὥσπερ οὐδυνατὸν ὃν
καὶ ἔγγυθεν καὶ ἀπὸ τῶν ἄρκτων.

§. 3.

Ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ καὶ τῇ λίμνῃ πόλις διμώνυμος οἰκεῖται
Τάναις, κτίσμα τῶν τὸν Βόσπορον ἔχοντων Ἑλλήνων. Νεωτὶ^{μὲν} οὖν ἐξεπόρθησεν αὐτὴν Πολέμων, ὁ βασιλεὺς, ἀπειθοῦσαν.
Ήν δὲ ἐμπορεῖσυν κοινὸν τῶν τε Ἀσιανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων
Νομάδων, καὶ τῶν ἐκ τοῦ Βοσπόρου τὸν λίμνην πλεόντων,
τῶν μὲν, ἀνδράποδα ὄγνυτων καὶ δέρματα, καὶ εἴτε ἄλλο τῶν
Νομαδικῶν, τῶν δὲ ἐσθῆτα καὶ οἶνον, καὶ τὰλλα, δια τῆς
ἡμέρου διαιτῆς οἰκεῖα, ἀντιφορτιζομένων. Πρόκειται δὲ ἐν ἑκατὸν
τασσίοις τοῦ ἐμπορείου νῆσος Ἀλωπεκία, κατοικία μυγάδων ἀν-
Θρώπων. Εἴτε δὲ καὶ ἄλλα νησίδια πλησίον ἐν τῇ λίμνῃ. Διέχει
δὲ τοῦ σόματος τῆς Μαιώτιδος, εὐθυπλοοῦσιν ἐπὶ τὰ βόρεια,
δισχιλίους καὶ δισκοσίους τασσίους ὁ Τάναις· οὐ πολὺ δὲ πλείους
εἰσὶ παραλεγομένῳ τὴν γῆν. *

§. 4.

Ἐν δὲ τῷ παραπλῷ τῷ παρὰ γῆν πρῶτου μὲν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ
Ταναϊδὸς προΐοῦσιν ἐν ὀκτωκοσίοις τασσίοις, ὁ μέγας καλούμενος
Ῥομβίτης, ἐνῷ τὰ πλεῖστα ἀλιεύματα τῶν εἰς ταριχεῖας ἰχθύων
ἔπειτα ἐν ἄλλοις ὀκτωκοσίοις ὁ ἐλάσσων Ρομβίτης, καὶ σκρα,
ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἀλιείας. Ἐλάττους· ἔχουσι δὲ οἱ μὲν περὶ [τὸν]
πρότερον νησία ὄρμητήρια, οἱ δὲ ἐν τῷ μικρῷ Ρομβίτῃ αὐτοί εἰσιν
οἱ Μαιῶται, [γῆν] ἐργαζόμενοι· οὐκοῦσι γάρ ἐν τῷ παραπλῷ
494. τούτῳ παντὶ οἱ Μαιῶται, γεωργοὶ μὲν, οὐχ ἡττον δὲ τῶν Νομά-
δῶν πολεμεῖσαι. Διῆρηνται δὲ εἰς ἐνην πλείω, τὰ μὲν πλησίον τοῦ
Ταναϊδὸς ὄγριώτερα, τὰ δὲ συνάπτοντα τῷ Βοσπόρῳ γειροῦθη
μᾶλλον.

μᾶλλον. Ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ Ρομβίτου σάδιοι εἰσὶν ἔξακόσιοι 494. ἐπὶ Τυράμβην καὶ τὸν Ἀντικείτην πόταμόν· εἶθ' ἑκατὸν καὶ εἴ-
κος ἐπὶ τὴν κώμην τὴν Κιμμερικήν, ἵτις ἐξὶν ἀφετήριον τοῖς
τὴν λίμνην πλέουσιν· ἐν δὲ τῷ παρόπλῳ τούτῳ καὶ σκοπαί
τοις λέγονται **Κλαζομενίων**.

§. 5.

Τὸ δέ Κιμμερικὸν πόλις ἦν πρότερον ἐπὶ χερρούντου ίδρυ-
μένη, τὸν ισθμὸν τάφρῳ καὶ χώματι κλείουσα· ἐκέκτηντο δὲ οἱ
Κιμμεριοί μεγαλην ποτὲ ἐν τῷ Βοσπόρῳ δύναμιν· διόπερ καὶ
Κιμμερικὸς Βόσπορος ὠνομάσθη. Οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ τοὺς τὴν
μεσόγαιαν οἰκοῦντας ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τοῦ Πόντου μέχρι
Ιωνίας ἐπιδραμόντες. Τούτους μὲν οὖν ἔξιλασσαν ἐκ τῶν τόπων
Σκύθαι· τοὺς δὲ Σκύθας Ἕλληνες, οἱ Παντικάπαιον καὶ τὰς
ἄλλας οἰκίσαντες πόλεις, τὰς ἐν Βοσπόρῳ.

§. 6.

Εἰτ' ἐπὶ τὴν Ἀχιλλείου κώμην εἴκοσι σάδια, ἐν ἣ τὸ Ἀχιλ-
λέως ἱερόν· ἐνταῦθα δὲ ἐξὶν ὁ σενώτατος πορθμὸς τοῦ σό-
ματος τῆς Μαιώτιδος, ὃσον εἴκοσι σαδίων, ἥ καὶ πλειόνων,
ἔχον ἐν τῇ περαίᾳ τὸ Μυρμήκιον κώμην· πλησίον δὲ ἐξὶ τοῦ
Ηρακλείου καὶ τὸ Παρθένιον.

§. 7.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸ Σατύρου μνῆμα ἐννευήκοντα σάδιοι· τοῦτο
δὲ ἐξὶν ἐπ' ἄκρας τινὸς χωρὸν ἀνδρὸς τῷ επιφανῶς δύναζευ-
σάντων τοῦ Βοσπόρου.

§. 8.

Πλησίον δὲ κώμη Πατραεὺς, ἀφ' οὗ ἐπὶ κώμην **Κορσονδάμην**

3ος ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

494. ἐκατὸν τρισκοντα. Αὕτη δὲ ἐσὶ τοῦ Καιμαρικοῦ καλουμένου Βοσπόρου πέρας. Καλεῖται δὲ οὗτως ὁ γενωπός [ό] ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς Μαιώτιδος, ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ Αχιλλείου καὶ τὸ Μυρμύκιον σενῶν διατείνων μέχρι πρὸς τὴν Κοροκονδάμην καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ κώμιον τῆς Παντικαπαίων γῆς, [ῳ] ὄνομα Ἄκρα, ἔνδομήκοντα σαδίων διειργομένῳ πορθμῷ μέχρι γέροντος, καὶ ὁ χρύσαλλος διατείνει, πηττομένης τῆς Μαιώτιδος κατὰ τοὺς κρυμοὺς, ὡς εἰ πεζεύεσθαι. Ἀπας δὲ ἐσὶν εὐλίμενος ὁ γενωπός οὗτος.

§. 9.

Ὕπέροχειται δὲ τῆς Κοροκονδάμης εὔμεγέθης λίμνη, ἥν καλοῦσιν ἀπ' αὐτῆς Κοροκονδαμῖτιν· ἐκδίδωσι δὲ ἀπὸ δέκα σαδίων τῆς κώμης εἰς τὴν Ναλαττανήν ἐμβαλλει δὲ εἰς τὴν λίμνην ἀπορρόωξ τις τοῦ Ἀντικείτου ποταμοῦ, καὶ ποιεῖ νῆσον περικλυσόν τινα ταύτη τε τῇ λίμνῃ, καὶ τῇ Μαιώτιδι, καὶ τῷ ποταμῷ. Τινὲς δὲ καὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν Ὑπανη προσαγορεύουσι, καθάπερ καὶ τὸν πρὸς τῷ Βορυσθένει.

§. 10.

Εἰσπλεύσαντι δὲ εἰς τὴν Κοροκονδαμῖτιν ἡ τε Φαναγορία 495. ἐσὶ πόλις ἀξιόλογος, καὶ Κῆποι, καὶ Ἐρμώνασσα, καὶ τὸ Ἀπάτουρον, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν· ὡν ἡ Φαναγορία καὶ οἱ Κῆποι κατὰ τὴν λεχθεῖσαν νῆσον ἴδρυνται, εἰσπλέοντι ἐν ἀριστερᾷ· αἱ δὲ λοιπαὶ πόλεις ἐν δεξιᾷ πέραν Ὑπανίος ἐν τῇ Σινδικῇ. ἐσὶ δὲ καὶ Γορυππία ἐν τῇ Σινδικῇ, τὸ βασιλεῖον τῶν Σινδῶν, πλησίου Θαλάσσης, καὶ Ἀβοράκη. Τοῖς δὲ τοῦ Βοσπόρου δυνάσαις ὑπήκοοι ὄντες ἀπαντες Βοσπορανοὶ καλοῦνται. Καὶ ἐσὶ τῶν μὲν Εὐρωπαίων Βοσπορανῶν μητρόπολες τὸ Παντικάπαιον· τῶν δὲ Ἀσιανῶν τὸ Φαναγόριον· καλεῖται γάρ καὶ οὗτως ἡ πόλις. Καὶ

δοκεῖ τῶν μὲν ἐκ τῆς Μαιώτιδος καὶ τῆς ὑπερκειμένης βαρβάρου 495. κατακομβούμενων ἐμπορεῖου εἶναι ἡ Φαναγορία· τῶν δὲ ἐκ τῆς θαλάττης ὀναφερούμενων ἐκεῖσε τὸ Παντικάπαιον. Εἴτε δὲ καὶ ἐν τῇ Φαναγορίᾳ τῆς Αφροδίτης ἱερὸν ἐπίσημου τῆς Απατούρου· ἐτυκολογοῦσι δὲ τὸ ἐπιθετον τῆς Θεοῦ μῆνόν τινα προσησάμενοι, ὡς, ἐπιθεμένων ἐνταῦθα τῇ Θεῷ τῶν Γιγάντων, ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἡρακλέα, κρύψειεν ἐν κευθυνί τινι, εἶτα τῶν Γιγάντων ἔκαστου δεχομένη καθ' ἓνα, τῷ Ἡρακλεῖ παραδίδοιη δολοφονεῖν ἐξ ἀπάτης.

§. 11.

Τῶν Μαιωτῶν δὲ εἰσὶν αὐτοί τε οἱ Σινδοί, καὶ Δανδάριοι, καὶ Τορεάται, καὶ Ἄγροι, καὶ Ἀρρηχοί, ἔτι δὲ Τάροπτες, Όβιδιακηνοί, Σιττακηνοί, Δάσκοι, ἄλλοι πλείους τούτων δὲ εἰσὶ καὶ οἱ Ἀσπουργιανοί, μεταξὺ Φαναγορίας οἰκοῦντες καὶ Γοργυππίας ἐν πεντακοσίοις σαδίοις οἵς ἐπιθέμενος Πολέμων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ προσποιήσει φιλίας, οὐ λαθὼν, ὅντες ρατηγήθη, καὶ ζωγρίᾳ ληφθεῖς ἀπέθανε. Τῶν δὲ συμπάντων Μαιωτῶν τῶν Ἀσιανῶν, οἱ μὲν ὑπῆκουον τῶν τὸ ἐμπορεῖον ἔχοντων, τὸ ἐν τῷ Τανάϊδῃ οἱ δὲ, τῶν Βοσπορανῶν τοτὲ δὲ ἀφίσαντο ἄλλοτ’ ἄλλοι. Πολλάκις δὲ οἱ τῶν Βοσπορανῶν γῆγεμόνες καὶ τὰ μέχρι τοῦ Τανάϊδος κατεῖχον, καὶ μάλιστα οἱ ὕδατοι Φαρνάκης καὶ Ἀσσαδρος καὶ Πολέμων. Φαρνάκης δέ ποτε καὶ τὸν Υπανι τοῖς Δανδάριοις ἐπαγγεῖλε λέγεται διότι τινος παλαιᾶς διώρυχος, ὀνακαθάρας αὐτὴν, καὶ κατακλύσαι τὴν χώραν.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὴν Σινδικήν, κατὰ τὴν Γοργυππίαν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, ἡ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἕνιόχων παραλία, τὸ πλέον ἀλίμενος καὶ ὄρευν, τοῦ Καυκάσου μέρος οὖσα. Ζῶσι δὲ ἀπὸ

308 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

495. τῶν κατὰ Θελατταν λγυσηρίων, ὅποια ἔχοντες λεπτά, σενά
καὶ κοῦφα, ὅσου ἀνθρώπους πέντε καὶ εἴκοσι δεχόμενα, σπά-
νιον δὲ τρισάκοντα δέξαισθαι τοὺς πάντας δυνάμενα· καλοῦσι
δ' αὐτάς οἱ Ἑλλήνες Κακάρας. Φασὶ δ' ἀπὸ τῆς Ιάσονος σρα-
τιᾶς, τοὺς μὲν Φθιώτας Ἀγαμοὺς τὴν ἐνθαῦτες Ἀχαίους οἰκίσαι,

496. Λάσιωνας δὲ τὴν Ήνιοχίαν, ὧν ἥρχον Ρέννας καὶ Ἀμφίρατος,
οἵ τῶν Διοσκούρων ἱνίοχοι· καὶ τοὺς Ήνιόχους ἀπὸ τούτων εἴκος
ῶγομάσθαι. Τῶν δ' οὖν καμάρῶν σόλους κατασκευαζόμενοι καὶ
ἐπιπλέοντες τὸτε μὲν ταῖς ὅλιάσι, τοτὲ δὲ χώρᾳ τανί, ἡ καὶ
πόλει τανί, Θελαττοκρατοῦσι. Προσλαμβάνουσι δ' ἕσπερ' ὅτε καὶ
οἱ τὸν Βόσπορον ἔχοντες, ὑφέρμοντος χορηγοῦντες, καὶ ἀγορὰν
καὶ διάδεσιν τῶν ἀρπαζομένων ἐπανιόντες δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα
χωρία, ναυλοχεῖν οὐκ ἔχοντες, ἀναθέμενοι τοῖς ὄμοις τὰς κα-
μάρας, ἀναφέρουσιν ἐπὶ τοὺς δρυμοὺς, ἐν οἰσπερ καὶ οἰκοῦσι,
λυπράν ἀροῦντες γῆν· καταφέρουσι δὲ πᾶλιν, ὅταν ἡ καμάρας τοῦ
πλεῖν. Τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, γυνώριμα ἔχοντες
ὑλώδη χωρία, ἐν οἷς ἀποκρύψαντες τὰς καμάρας, αὐτοὶ πλα-
νῶνται πεζοὶ υγκτῷρ καὶ μενδ' ἡμέραν, ἀνδραποδισμοῦ χάριν.
Ἄ δ' ὡς λαΐνωσιν, ἐπίλυτρα ποιοῦνται ῥαδίως, μετὰ τοὺς ἀνάπλους
μηνύοντες τοῖς ἀπολέσασιν. Εὐ μὲν οὖν τοῖς δυνατενομένοις
τόποις, ἐξι τις βοηθεια ἐκ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἀδικουμένοις
ἀντεπιτίθενται γάρ πολλάκις, καὶ κατάγουσιν αὐτούνδρους τὰς
καμάρας. Η δ' ὑπὸ Ρωμαίοις ἀβοηθητότερα ἐστί, διὰ τὴν ὄλιγω-
ρίαν τῶν πεμπομένων.

§. 13.

Τοιοῦτος μὲν ὁ τούτων βίος. Δυνατεύονται δὲ καὶ οὗτοι ὑπό^{την}
τῶν καλουμένων Σκηπτούχων· καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι ὑπὸ τυράννοις,
ἢ βασιλεῦσιν εἰσιν. Οἱ γοῦν Ήνίοχοι τέτταροι εἶχον βασιλέας,
ἥνικα Μεθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ, φεύγων ἐκ τῆς προγονικῆς [γῆς]

εἰς Βόσπορον, διήγει τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ αὕτη μὲν ἦν πορεύ- 496.
αἷμας αὐτῷ· τῆς δὲ τῶν Ζυγῶν ἀπογονούς διά τε δυσχωρίας
καὶ σύριστης, τῇ παραλίᾳ χαλεπῶς γένεται, τὰ πολλὰ ἐμβαίνων
ἐπὶ τὴν Θαλασσαν, οὖτε πέπι τὴν τῶν Ἀχαιῶν γῆν· καὶ προσ-
λαβόντων τούτων, ἔξετελεσε τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Φάσιδος, οὐ πολὺ^{πλανητικόν}
τῶν τετρακισχιλίων λείπουσαν γαδίων.

§. 14.

Εὐθύς οὖν ἀπὸ τῆς Κοροκονδάμης πρὸς ἕω μὲν ὁ πλοῦς
ἔστιν. Εὐ δὲ γαδίοις ἑκατὸν ὄγδοοικοντα· ὁ Σινδικός ἐστι λιμὴν,
καὶ πόλις· εἶτα ἐν τετρακοσίοις τὰ καλούμενα Βατά, κώμη,
καὶ λιμὴν, καθ' διαδικασίαν ἀντικεῖσθαι δοκεῖ πρὸς νότον ἡ Σε-
νώπη ταύτη τῇ παραλίᾳ, καθάπερ ἡ Κάραμβις εἴρηται τῷ
Κριοῦ μετώπῳ. Ἀπὸ δὲ τῶν Βατῶν ὁ μὲν Ἀρτεμίδωρος τὴν
Κερκετῶν λέγει παραλίαν, ὑφόρμους ἔχουσαν καὶ κώμας, ὃσον
ἐπὶ γαδίους ὀκτακοσίους καὶ πεντήκοντα· εἶτα τὴν τῶν Ἀχαιῶν,
γαδίων πεντακοσίων· εἶτα τὴν τῶν Ἡνιόχων, χιλίων· εἶτα τὸν
Πιτυοῦντα τὸν μέγαν, τριακοσίων ἔξηκοντα μέγρι Διοσκου- 497.
ριάδος. Οἱ δὲ τὰ Μιθριδατικὰ συγγράψαντες, οἱς μᾶλλον προσ-
εκτέον, Ἀχαιοῦς λέγοντες πρώτους, εἶτα Ζυγοὺς, εἶτα Ἡνιόχους,
εἶτα Κερκέτας, καὶ Μόσχους, καὶ Κολχίδας; καὶ τοὺς ὑπὲρ
τούτων Φθειροφάγους, καὶ Σοσίνας, καὶ ἄλλα μικρὰ ἔνθη τὰ
περὶ τὸν Καύκασον: Κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἡ παραλία, καθάπερ
εἶπον, ἐπὶ τὴν ἕω τείνει, καὶ βλέπει πρὸς νότον· ἀπὸ δὲ τῶν
Βατῶν ἐπιστροφὴν λαμβάνει κατὰ μικρόν· εἴτ' ἀντιπρόσωπος γί-
νεται τῇ δύσει, καὶ τελευτὴ πρὸς τὸν Πιτυοῦντα καὶ τὴν Διοσ-
κουριάδα· ταῦτα γάρ τὰ χωρία συνάπτει τῆς Κολχίδος τῇ
λεχθείσῃ παραλίᾳ. Μετά δὲ τὴν Διοσκουριάδα ἡ λοιπὴ τῆς Κολ-
χίδος ἐστι παραλία, καὶ ἡ συνεχὴς Τραπεζοῦς, καμπήν αἰξιό-
γου ποιήσασα, εἶτα εἰς εὐθεῖαν ταθεῖσαί πως πλευράν, τὴν τὰ

310 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

497. Μεξιὰ τοῦ Πόντου ποιοῦσαν, τὰ βλέποντα πρὸς ἄρκτον. Ἀπασα
δὴ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν ἀλλων παραλία, μέχρι Διοσκουριάδος
καὶ τῶν ἐπ' εὐθείας πρὸς νότον ἐν τῇ μεσογαίᾳ τόπων, ὑπο-
πέπτωκε τῷ Καυκάσῳ.

§. 15.

Ἐσε δὲ ὅρος τοῦτο ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἐκατέρου, τοῦ
τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ισθμὸν, τὸν
διείργοντα αὐτά. Ἀφορίζει δὲ πρὸς νότον μὲν τὴν τε Ἀλβανίαν
καὶ τὴν Ἰβηρίαν, πρὸς ἄρκτον δὲ τὰ τῶν Σαρματῶν πεδία· εὐ-
δενδρον δὲ ἐτὸν ὅλῃ παντοδαπῇ, τῇ τε ἀλλῇ, καὶ τῇ ναυπυγη-
σίμῳ. Φησὶ δὲ Ἐρατοσθένης ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καλεῖσθαι
Κάσπιον τὸν Καύκασον, ἵσως ἀπὸ τῶν Κασπίων παρονομασθέν-
τα. Ἀγκῶνες δέ τινες αὐτοῦ προπίπτουσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν,
οἱ τὴν τε Ἰβηρίαν περιλαμβάνοντες μέσην, καὶ τοῖς Ἀρμενίων
ὅρεσι συνάπτουσι, καὶ τοῖς Μοσχαῖς καλουμένοις· ἔτι δὲ τῷ
Σκυδίσῃ καὶ τῷ Παρυάδρῳ· ταῦτα δὲ ἐτὶ μέρη τοῦ Ταύρου
πάντα, τοῦ ποιοῦντος τὸ νότιον τῆς Ἀρμενίας πλευρὸν, ἀπερ-
ρωγότα πως ἐκεῖθεν πρὸς ἄρκτον, καὶ προσπίπτοντα μέχρι τοῦ
Καυκάσου, καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας, τῆς ἐπὶ Θεμίσκυ-
ρων διατεινούσης ἀπὸ τῆς Κολχίδος.

§. 16.

Η δὲ οὖν Διοσκουριάς ἐν κόλπῳ τοιούτῳ κειμένη, καὶ τὸ
ἔωθινώτατον σημεῖον ἐπέχουσα τοῦ σύμπαντος πελάγους, μν-
γός τε τοῦ Εὐξείνου λέγεται, καὶ ἐσχατος πλοῦς. Τὸ γὰρ παρο-
μακῶς λεχθὲν,

Εἰς Φᾶσιν, ἐνθα ναυσὶν ἐσχατος δρόμος,
οὗτω δεῖ δέξασθαι, οὐχ ως τὸν ποταμὸν λέγοντος τοῦ ποιόσαν-
τος τὸ ἴαμβεῖον, οὐδὲ *δὴ* ως τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν κειμένην

ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀλλ' ὡς τὸν Κολχίδα ἀπὸ μέρους ἐπεὶ ἀπό γέ 497.
τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἐλάττων ἔξακοσίων σταδίων λεί-
πεται πλοῦς ἐπ' εὔθείας εἰς τὸν μυχόν. Ή δὲ αὐτὴ Διοσκουριάς 498.
ἔις καὶ ἀρχὴ τοῦ ἴσθμου τοῦ μεταξὺ τῆς Κασπίας καὶ τοῦ
Πόντου, καὶ ἐμπορεῖον τῶν ὑπερκειμένων καὶ σύνεγγυς ἔθνων
κοινόν. Συνέρχεσθαι γοῦν εἰς αὐτὴν ἐβδομήκοντα, οἱ δὲ, καὶ
τρισκόσια ἔθνη, φασίν, οὓς οὐδὲν τῶν δυτῶν μέλει πάντα δὲ
ἕτερογλωττα, διὰ τὸ σποράδην καὶ ἀμίκτως οἴκειν, ὑπὸ αὐτα-
δείας καὶ ἀγριότητος. Σαρμάται δὲ εἰσὶν οἱ πλείους πάντες δὲ
Καυκάσιοι. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα.

§. 17.

Καὶ ἡ λοιπὴ δὲ Κολχίς ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ ἡ πλείων ἔισι. Διαρ-
ρέει δὲ αὐτὴν ὁ Φάσις μέγας ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας τὰς ἀρχὰς
ἔχων, δεχόμενος τὸν τε Γλαῦκον καὶ τὸν Ἰππον, ἐκ τῶν πλη-
σίον δρῶν ἐκπίπτοντας· ἀναπλεῖται δὲ μέχρι Σαραπανῶν, ἐρύμα-
τος δύναμένου δέξασθαι καὶ πόλεως συνοικισμὸν, ὅπει πε-
ζεύουσιν ἐπὶ τὸν Κύρον ἡμέρας τέτταροι δι' ἀμαξιτοῦ. Ἐπίκειται
δὲ τῷ Φάσιδε ὄμώνυμος πόλις, ἐμπορεῖον τῶν Κολχῶν, τῇ μὲν
προβεβλημένῃ τὸν ποταμὸν, τῇ δὲ, λίμνην, τῇ δὲ, τὴν Θαλάτταν.
Ἐντεῦθεν δὲ πλοῦς ἐπ' Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης, τριῶν ἡμερῶν, ἡ
δύο, διὰ τὸ τοὺς αἰγιαλοὺς μαλακοὺς εἶναι, καὶ τὰς τῶν ποτα-
μῶν ἐκβολάς. Ἀγαθὴ δὲ ἔισιν ἡ χώρα καὶ καρποῖς, πλὴν τοῦ
μελιτος (πικρίζει γάρ τὸ πλέον), καὶ τοῖς πρὸς ναυπηγίαν πᾶσι·
πολλὴν [ὑλην] γάρ καὶ φύει, καὶ ποταμοῖς κατακομίζει· λίνου τε
ποιεῖ πολὺ, καὶ κάνναβιν, καὶ κηρόν, καὶ πίτταν. Ή δὲ λινουρ-
γία καὶ τεθρύλληται· καὶ γάρ εἰς τοὺς ἔξω τόπους ἀπεκόμιζον·
καὶ τινες βουλόμενοι συγγένειαν τινα τοῖς Κολχοῖς πρὸς τοὺς
Αἰγυπτίους ἐμφανίζειν, ἀπὸ τούτων πιστοῦνται. Υπέρκειται δὲ
τῶν λεχθέντων ποταμῶν ἐν τῇ Μοσχικῇ τὸ τῆς Λευκοθέας ἱερὸν,

312 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

498. Φρίξου ιδρυμα, καὶ μαντεῖον ἐκείνου, ὅπου κριός οὐ θύεται, πλούσιόν ποτε ὑπάρξα, συληθὲν δὲ ὑπὸ Φαρνάκου καθ' ἡμᾶς, καὶ μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Μιδριδάτου, τοῦ Περγαμηνοῦ. Κακωθείσης γὰρ χώρας,

Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει,

φησὶν Εύριπίδης.

§. 18.

Τὸ μὲν γὰρ παλαιὸν ὅσην ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἡ χώρα αὗτη, δηλοῦσαν οἱ μῦθοι, τὴν Ιάσονος σρατείουν αἰνιττόμενοι, προελθόντος μέχρι καὶ Μηδίας· ἔτι δὲ πρότερον τὴν Φρίξου. Μετὰ δὲ ταῦτα διαδεξάμενοι βασιλεῖς, εἰς σκηπτουχίας διηρημένην ἔχοντες τὴν χώραν, μέσως ἐπραττον. Αὔξηθέντος δὲ ἐπὶ πολὺ

499. Μιδριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, εἰς ἐκείνουν ἡ χώρα περιέστη ἐπέμπετο δ' ἀεὶ τις τῶν φιλων ὑπαρχος καὶ διοικητὴς τῆς χώρας· τούτων δὲ ἦν καὶ Μοσφέρνης, ὁ τῆς μητρὸς ἡμῶν Θεῖος πρὸς πατρός. Ἡν δὲ ἔνθεν ἡ πλείστη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ὑπέργια. Καταλυθέντος δὲ Μιδριδάτου, συγκατελύθη καὶ ἡ ὑπ' αὐτῷ πᾶσα, καὶ διενεμήθη πολλοῖς. Τοσατα δὲ Πολέμων ἔσχε τὴν Κολχίδα· καθείνου τελευτήσαντας, ἡ γυνὴ Πυθοδωρίς κρατεῖ, βασιλεύουσα καὶ Κολχῶν, καὶ Τραπεζοῦντος, καὶ Φαρνακίας, καὶ τῶν ὑπερκειμένων βαρβάρων, περὶ ὃν ἔροῦμεν ἐν τοῖς ὕστερον. Ἡ δὲ οὖν Μοσχικὴ, ἐν ᾧ τὸ ιερὸν, τριμερῆς ἐστι τὸ μὲν γὰρ ἔχοντος αὐτῆς Κολχοὶ, τὸ δὲ Ίβηρες, τὸ δὲ Άρμένιοι. ἐστι δὲ καὶ πολίχιμον ἐν τῇ Ίβηρίᾳ, Φρίξου πόλις, ἡ νῦν Ιδησσα, εὐερχές χωρίου, ἐν μεδορίοις τῆς Κολχίδος. Περὶ δὲ τὴν Διοσκουριάδα ρέει ὁ Χάρις ποταμός.

§. 19.

Τῶν δὲ συνερχομένων ἐθνῶν εἰς τὴν Διοσκουριάδα, καὶ οἱ

Φειροφάγος εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ αὐχμοῦ καὶ τοῦ πένου λαβόντες 499· τοῦνομα. Πλησίον δὲ καὶ οἱ Σοάνες, οὐδὲν βελτίους τούτων τῷ πάντῳ, δινάμει δὲ βελτίους, σχεδὸν δὲ τι καὶ κράτιστοι κατὰ ἄλλους καὶ δύναμιν· διναγένουσι γόνυν τῶν κύκλων, τὰς ἄκρας τοῦ Καυκάσου κατέχοντες, τὰς ὑπέρ τῆς Διοσκουριάδος. Βασιλέα δὲ ἔχουσι, καὶ συνέδριον ἀνδρῶν τριακοσίων· συνάγουσι δὲ, ὡς φασι, σρατιόν καὶ εἴκοσι μυριάδων· ἀπαντούσι γάρ ἐξ οὗ τὸ πλῆθος μάχην, οὐ συντεταγμένον. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους· ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρ-
βάρους φάνταις κατατετρημέναις καὶ μαλλωταῖς δόραῖς· ἀφ' οὗ δὴ μεμιθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας· ἢ δὴ καὶ Ἰβηρας δύμανύμως τοῖς ἐσπερίοις καλοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθεν χρυ-
σείων. Χρῶνται δὲ οἱ Σοάνες φαρμάκοις πρὸς τὰς ἀκίδας Θαυμα-
τῶν, ὡς εἰ τοὺς φαρμακτοῖς τετρωμένους βέλεσι λυπεῖν καὶ τὴν δομήν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον τὰ περὶ τὸν Καύ-
κασον, λυπρὰ καὶ μικρόβχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος καὶ
τὸ τῶν Ἰβηρῶν, ἀπὸ πληροῦ μαλιστα τὸν λεχθέντα ἴσθμον,
Καυκασία καὶ αὐτὰ λέγοιτ' αὐτούς εὑδαιμονα δὲ χώραν ἔχει σφό-
δρα, καλῶς οἰκεῖσθαι διναμένην.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Καὶ δὴ καὶ ἡγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὡς ε καὶ νεραμωτάς εἶναι [τὰς] σέγας, καὶ ἀρχιτεκτο-
νικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ στυγοράς, καὶ τἄλλα
κοινά.

§. 2.

Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ τοῖς Καυκασίοις ὅρεσι περιέχεται.